

Johannes Freder

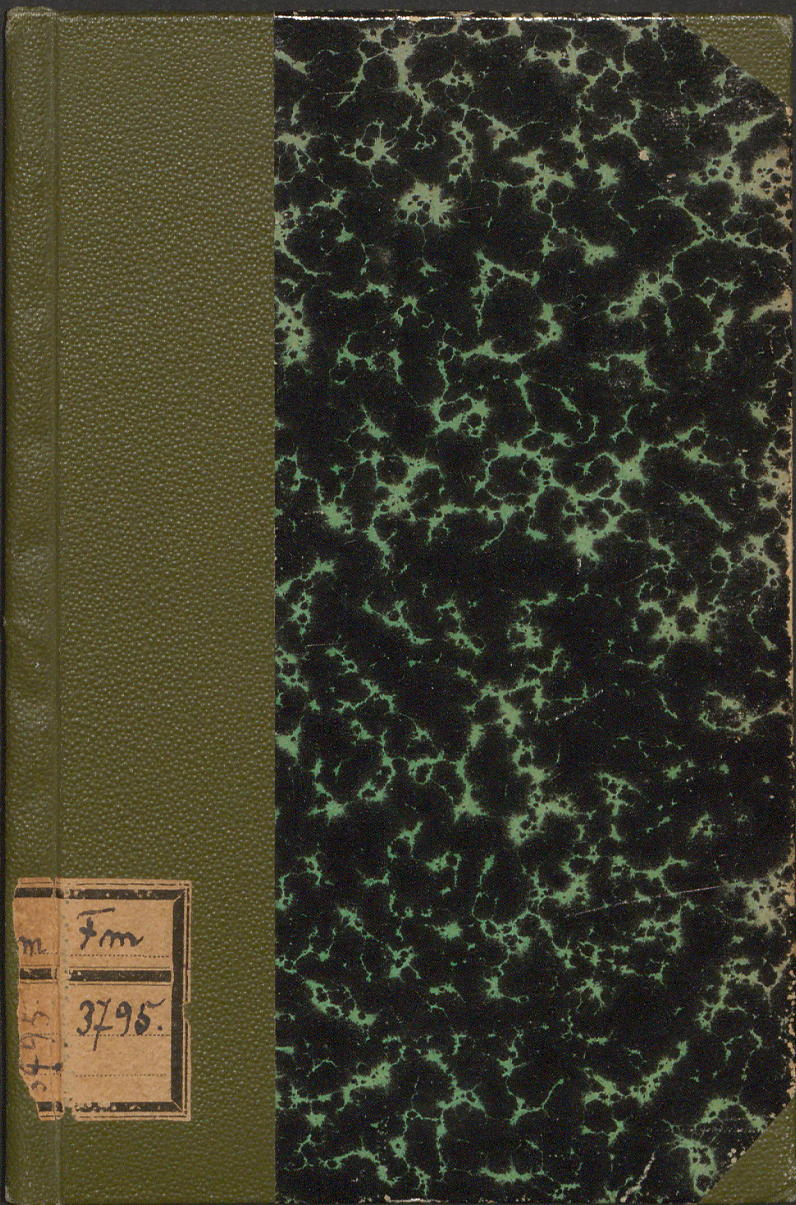
**IN HONOREM CONIVGII || NATHANIS CHY=||TRAEI, VIRI ORNATIS=||SIMI,
ARTIVM LIBERALIVM MA-||gistri, poëtae eximij et poëseos in Aca=||demia
Rostochiensi Professoris.|| M.IOHANNES FREDERVS.|| ... ||**

Rostock: Lucius, Jakob d.Ä., 1568

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1701729725>

Druck Freier Zugang

Fm- 3795.
<R>

IN HONOREM CONIVGII

NATHANIS CHY-
TRAEI, VIRI ORNATIS,
SIMILARTIVM LIBERALIVM MA-
gistri, poetae eximij & poëscos in Aca-
demia Rostochiensis Professoris.

M. IOHANNES FREDERVS.

CHRISTVS (ut in Cana sponso) tibi Sponse benignus
Dulcia torrentes in mera uertat aquas.

Rostochij. Iacobus Transyluanus excudebat.

ANNO M D L X V I I I.

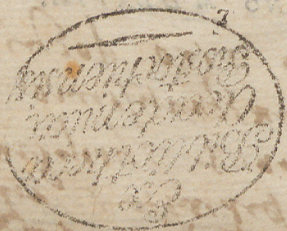
Am. 3795.

Clarissimo viro doctrina &
virtute praestantissimo Dno
Academico s. Theologiae docto-
ri & prorectori aq. p.

VIRO ERV DITO, POETAE PIO
amico veteri & perspecto Nathani
Chytrao. S. D-

ET labor, & uirtus & cultæ gloria linguae
Et uigor ingenij dant tibi Sponse decus,
Fronte tibi decor, ore fides, in pectore candor,
In uita morum gratia suauis adest.
Ergo mei (placet illa DEO constantia) cordis
Altera pars, donec uita manebit, eris.
Quod dotata uenit tibi pulcris dotibus uxor
Gaudeo, cuncta tuis fausta precorq; toris.
Nomen & omen habes faustum, tua Sponsa uicissim
GERTRVdis faustum nomen & omen habet.
Te dat ei DEVS, illa DEO tibi dante fit uxor
Vxor fida tibi casta futura tibi.
Sicut amat Ficus Rutam, ceu uitis adheret
Vlmo, ceu muris Bacchica gaudet Helix:
Sic tibi iuncta, tui flagret GERtrudis amore,
Sit mens una, fides una, sit una Venus.
Consule, missa, boni, leto tibi carmina uultu,
Frigida fecit hyems, aspera fecit iter.
Carminē sit breuior uia, carmine fallitur hora:
Hinc sunt plura tuo carmina scripta toro.
Splendidiore dabunt multi sua munera cultu,
Pectore sed nemo candidiore dabit.

FRE DERV...

10
NATHANI CHY-

TRAEQ, VIRO ORNATIS-

SIMO, & patritia atq; pudica virgini

GARTRVVDI PRENGE-

RAE Sponsa ipsius.

TEmpore quo calum sublimis scandit Orion,

Atq; sequens pulcro Syrius ore nitet:

Austrum versus iter faciebam, rura Polonus

Pinguis robustis hic ubi bobus arat.

Occultabat adhuc roseos Aurora iugales,

Ignes sed astrorum clarus Olympus erat,

Ipsaq; decrescens minuendo cornua Phabe

Effigie falcis conspiciebat humum.

Mirabar nitidi decus admirabile cœli,

Arte laboratum namq; tuebar opus,

Atq; meos pascens magis oblectabat ocellos

Optima syderei forma nitorg; poli:

A 2 Quam

*Quam celer athleta gyros saltusq; volucres:
Quos levis exercens gesticator amat.
Ergo (diu nequeunt celari gaudia mentis)
Ad comites solui talibus ora modis:
Quis rata dispositi contemplans fœdera Mundi
Esse Deum dubitet, quis neget esse Deum?
Grex Epicureus iactet sua numina ventres,
Pronaq; conspiciant bruta creata solum:
Nos decet erectos ad sydera tollere vultus,
Atq; Creatoris de bonitate loqui.
Lumina sunt homini sublimia spectet ut aulã
In qua perpetuò non moriturus agat.
Artificis summi verax est testis Olympus,
Presentemq; refert stella uel vna Deum.
Cernite quæ niteant australi sydera calo,
Quæ cingant mediũ lucida signa polum:
Numne Deũ monstrant sapiẽter cuncta regenti
Qui sine fine potens sit sine fine bonus?
Effuxit varia in calo simulacra vetustas,
Cui fuit in superas scandere cura domos:
Hinc instar fluuij duplicẽ Draco diuidit vrsã,
Hinc Cephæus inter sydera nomen habet
Qui*

Qui rex Aethiopum socio sibi fœdere iunxis
Te quoq, conspicuam Cassiopea polo.
Nataq, iam calo, tua seuis libera monst'ris
Andromede Persei nobilis vxor, adest.
Talia dū meditor describens versibus astra,
Virginis ad dextram conspicio ora manum.
Andromachen oculis referebat, fronte Lacanā,
Vertice dia tuas Laodomia comas.
Cincta uidebantur Cytherea tempora myrto,
Ornabat niueos insita pulcra pedes.
Nudo caput subito mirans reuerenter euntem,
Nec mora, blandiloquijs sic ait orsa modis:
Mi iuuenis, ducente DEO, qui tendis ad urbem
TORONAM, grauior dum tibi causa via.
Quid meditaris Abantiada socialia lecti
Fœdera? sunt alij sacra paranda toro.
Ille tuus vates Chytreaus in vrbe Rosarum
Ardet amans, cordi sentit inesse facē.
Tot longinqua peregrinando regna, tot vrbes,
Nulla placens ipsi virgo reperta fuit.
Virgo placens ipsi rosea sed in vrbe reperta est,
Quod fuit in fatis fata benigna iuuent.

Stare domi requieq; frui, manuumq; labore
Nutriri: donum grande profecto Dei est:
Antea si mores hominum si videris urbes,
CHYTRAEVS veluti per loca fecit iter:
Quà Soma, quà Lambrus, quà Schaldis, Matro-
na, Rhenus,
Sequana, Virdo, Padus, Medoacusq; fluunt:
Est doctis Schola grata peregrinatio, verum,
Sunt peregrinanti multa ferenda viro.
Imbres saepe graues tolerandi, frigus aut aestus
Saepe ferenda sitis, saepe ferenda fames.
Vilis mensa, torus vilis, responsio dura,
Expectanda, facit qui peregrinus iter:
Vt quoq; tu nosti, nec iam tantummodo discis
Arua Polonorum dum per hiulca, meas,
Bregela te vidit, Viadrus te vidit & Albis
Fama Bohemorum, quà sita, Praga iacet.
Te quoq; lenè fluens Sala, te Phylereus Elister
Sanaq; te vidit, teq; videbit Arar,
(Qui tot adit claras curuis anfractibus urbes)
Et Liger & Tybris populiferq; Padus.
Sed proponit homo, Deus ordinat, esse salutem
Vult nobis, laudi vult quoq; cuncta sibi.
Felix

Felix qui potuit mores hominumq; locorumq;
Explorare (DEO non renuente) situs.
Et sibi praestantem rediens virtute puellam
Legitimi sacra iungere lege tori,
Ipsius niueis et ludere carmen in vlnis,
Hic mihi dic quis iners esse poeta velit?
Contigit illa tuo vati fortuna CHYTRAEQ;
Cui datur à Domino sponsa venusta Deo:
Vester amor fraternus amor sincerag; suadet
Gratia coniugij dicere festa sui.
Quanta viri virtus sit quanta modestia nosti
Ingenij quantus cum pietate vigor.
Hae ea: Quid referā (dixi) quae pramia reddā?
Quod Dea lata ferens officiosa venis.
Est mihi dante Deo mens sana in corpore sano,
Non cor inanis habet nec vaga cura meū.
In Domino lator, curas iubeoq; valere
Munia quae faciunt ad peragenda nihil.
In bonitate DEI mitiq; fauore quiesco,
Dum pia fata sinunt, mens mea lata uiget.
Mens contenta bono presenti summā voluptas,
Et sibi mens recti conscia, summa quies.
A 4 Latitia

*Latitia hac maior tamen est, ubi mitis amicos
Sors beat optata prosperitate meos.
Sic totus latabar, ubi superasse videbam
CHYTRAEVM varia multa pericla via.
Cum varios hominum mores vidiſſet & urbes:
Qua mea vita, meum cor, adiſſe foret.
Ipfius Arctox modo laus inclaruit ore,
Eſſe nequit virtus ardua laudis inops.
Exhilarant etiam nunc me pia gaudia, coniūx
Ipfius in thalamos dum generosa venit.
Si mihi Caſtalio venam DEVS amne rigaret,
Concinerem Ionathæ carmina grata meo.
Talia dicentem virgo (cui forma Mineruæ
Dius & oris honos) his reſecuta fuit:
Conſulet ille boni tennes, tua munera, verſus,
Forte minus ſuaues quos iter eſſe ſinet,
Aſpera ſi fuerint & frigida carmina, dices:
Aſpera fecit, iter frigida fecit hyems.
Quando voluntatē ſincero in pectore promptā
Mens gēroſa videt, quod cupit omne uidet.
Sic ait & volucres ſublata recedit in auras
Vt proſert genetrix Memnonis orta diem.
Cum*

*Cum mihi lætitiā, præ sese cuncta videntur
 Ferre, nouusq; mihi corda subire calor,
 Sit sine nube dies (inquā) sua murmura venti
 Contineant, nitido Phæbus in axe micet.
 Carmina proueniunt calo meliora sereno,
 Carminibus Musæ, cū fauet aura, fauent.
 Conuenit & prodest rectè parere monenti,
 Et reddenda bonis gratia digna uiris.
 Et laus maior obedire est, quàm querere laudē
 Ingenij vires extenuando sui.
 Dignū laude uirū celebrabo carmine sponsum,
 Pro cuius faciam vota secunda toro.
 Vt non omne solum fruges producit amenas.
 Sic non eximios natio quæq; viros:
 Natio cincta vadis Nicri, Rheniq; Lyciq;
 Ingenijs omni tempore clara fuit.
 Albertus celebris Magnus, celebrisq; Melātho.
 Vir grauis hac etiam Capnio cretus humo.
 Ars Grynae cui tua cui Stoflere Mathesis
 Non patet? & quorū nunc labor astra subit?
 Quos inter celebris Dauidi fama CHYTRÆO,
 Quem decorat virtus ingeniosa, manet.
 A s Cuius*

Cuius ut ingreditur solers vestigia Sponsus,
Sic toto clarum nomen ab orbe feret.
Infima non laus est ab honesto sanguine nasci,
Stirpis & autorem posse referre sua.
Non animum Regina leuem generosa columbam,
Strutio non Otum progenerare solet.
Fortibus atq; bonis fortesq; boniq; creantur,
Stirps sua cuiq; subest, stirps sua quemq; ciet.
Sic trahis ingenuis quoq; Sponse parentib. orin.
Integritas quorum nota fidesq; fuit.
Vir gravis & prestans genitor sex lustra fidelis
Aethereo, CHRISTI, gramine pavit, oves,
Quod verbo docuit, re prestitit: ipseq; morum
Norma fuit, vita regula sancta fuit.
Felix ille, DEO qui post sua fata reliquit
Cultores natos in statione suos.
Indolis eximia teneris prudenter ab annis
Imbuit hos vera cognitione DEI.
Ingenuasq; bonis adiunxit moribus artes
Subsidio quarum vita carere nequit.
Inde Scholæ plaudunt, florens Ecclesia gaudet,
Publica res crescit, curia iusta viget.

Varno.

VVarnouides etiam Musæ piâ iubila tollunt,
 Fama quòd illarū tu quoq; Sponse manes
 Ad citharamq; tuā mirantia flumina sistant.
 Ipse diffusus exiliuntq; comis.
 Dumq; tibi iungis felici sydere Sponsam,
 Videris has latis membra mouere modis.
 Vnanimes aiunt: duo consociantur amantes,
 Virgine vir dignus virgoq; digna viro.
 Vir pius, ingenio præcellens, carmine clarus,
 Arte valens, suavis moribus, ore potens.
 Virgo Deum venerans castiq; pudoris alumna
 Comis, honesta, decens, officiosa, grauis:
 Mella fluant illis, agitent feliciter auum
 Virgine vir dignus virgoq; digna viro.
 Hæc eadē tibi Sponse precor tibi Sponsa prece-
 Coniugij cure sint pia capta DEO. (bor
 Nomē & omen habes faustū, tuā nymp̃ha vicis-
 GERdrudis faustū nomē & omē habet (sim
 Iungitur è multis quia dum tibi millibus unā
 Consequitur, Christo, nobile, dante, bonum,
 Et tibi fida comes, comes indefessa laborum,
 Totāq; gaudebit viuere fida tibi.

III

Illi dona Venus dedit optima donaꝯ Pallas,
 Penelopesꝯqꝯ manum Penelopesꝯqꝯ fidem.
 Nec genus aut proavi nec sortis munera desūt,
 Eminent at virtus maxima nosse Deum:
 Hec utriusꝯqꝯ regit mentem, regit vna labores,
 Et facit ille Dei prospera cuncta timor,
 Coniugꝯ Christus princeps & portus & ara,
 Dulcia torrentes in mera vertat aquas.
 Sūt bona iuncta malis: patiens fert omnia vir-
 Fit leue coniugꝯ si bene fertur onus. (tus,
 Tēperat ut fragrans redolētia Cynnoma Nardus
 Et veluti dulces vina falerna faui:
 Gaudia sic etiam miscentur nostra labore,
 Vincere quem melius corpora bina queūt.
 Omnia redduntur veris communia amicis,
 Coniugium gradus est summus amicitiae.
 Vnus amor vobis mens vna sit vna voluntas
 Vna fides, dulcis gratia, par sit honos.
 Par ut honos ita par sit onus: commune periclū
 Et commune bonum vir mulierꝯqꝯ ferant.
 Ponat in amborum gratam sibi pectore sedem
 RELIGIO vestra dux monitrixꝯqꝯ via.
 Corda

Corda PVDICITIA ardenti succendat amore,
 Ceyca Halcyonen sicut amasse ferunt.
 Auētrix paruarum stabilis CONcordia rerum
 Ambiat & vestrum ditet amica torum.
 Et dulces veniant Charites quæ limina seruent
 E Stryge ne pomum liuida portet Eris.
 Sit Schola, coniugiū, fidei q̃, precū q̃, Magistra.
 Fons q̃ hominū: cæus manet ut inde Deo.
 Sicut amat Ficus Rutam, ceu vitis adheret
 Vlmo, ceu muris Bacchica gaudet helix:
 Mutua sic vestras connectat gratia mentes,
 Alter & alterius suauiter igne flagret.
 Fluxa q̃, marmoreas ut partes maltha coarctat:
 Glutine sic fidei vos pius arctet amor,
 Talis amor vobis seros adolescat in annos,
 Est pius & constans laude vehendus amor.
 Sicut Abrahami nato nata q̃, Rachelis
 Cuncta Deo vobis fausta volente cadant.
 Tot ridete bonis, ridet quot fructibus Enna,
 Quot fert Hybla thymos & quot Hymettus
 Cornicis superate dies, mores q̃, Sibylla, (ap̃s
 Sit sine clade domus non sine prole torus.
 Sic

Explicat utramque iucundi Cedrus odoris

A carie cunctos tuta manetq; dies:

Si in circuitu vestra sint pignora mense

Pignora sacra DEO pignora fulcra domus,

Vinite ceu viuit socio cum turture turtur,

Sponsa sit Abigail Sponsus Ieromides

Vinite sic terris ut post viuatis Olympo,

Nulla ubi letitia tempore finis erit.

ΠΡΟΣ.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΝΥΜΦΙΟΝ.

Δῶρα Θεῶν ἅγιοι ποιηταὶ εἰσὶ ἀρίστ',
Καὶ ἀγαθοῖς ἐσθλὸν χάριμα κλέοσθε
βροτοῖς

Εὐτύχε' ὅν πάντες σοὶ ἐσθλοὶ πάντα δέε
οῖλα

Νυμφίε, ἐσθλὲ ΝΑΘΑΝ μάνις, ἄριστ'
ἀνερ.

Πάντοκράτωρ γαμικὴν, διδλότω σ' εὖ
δαίμονι αἰεὶ

Ἀρμονίην, ἴσος ἥ νῆς, ἴσος αἰεὶ ἔρος.
Ἡ σὸς ἔρος ΧΡΙΣΤΟΥ, ἔρ' εἰκὼν, ἥ τε
ἄριστον

Σκληρός ἡ Νύμφη μεχρὶ εἰς τέλος.
Ἡ σοὶ ΓΕΡΤΡΟΥΔΙΣ, σοὶ τέκνα λεφλά
τάλα τίκτη

Εκλείνοντα γένος, καὶ Θεὸν ἀδόμενα.
Κοῖνα πάθη· νέτης σὺ θεῷ θάρρειτε πόνειρε
καὶ παρεῖσο' ἀρχῶν· ἔσεται εὖ σοὶ αἰεὶ.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΝΥΜΦΗΝ
ΓΕΓΡΟΤΑΙΔΙΝ ΠΡΕΝ
ΓΗΡΑΝ.

Χαῖρε καλὴ Νύμφη δίδλοτα σοὶ μάντις
αἰδῶν

Χρήσιμα ἀνθρώποις καὶ χαρίεντα
ΘΕΩ.

Δῶρον ἔχει κρείττον πλὺτ' χρυσοῦτε
ἀπαντος,

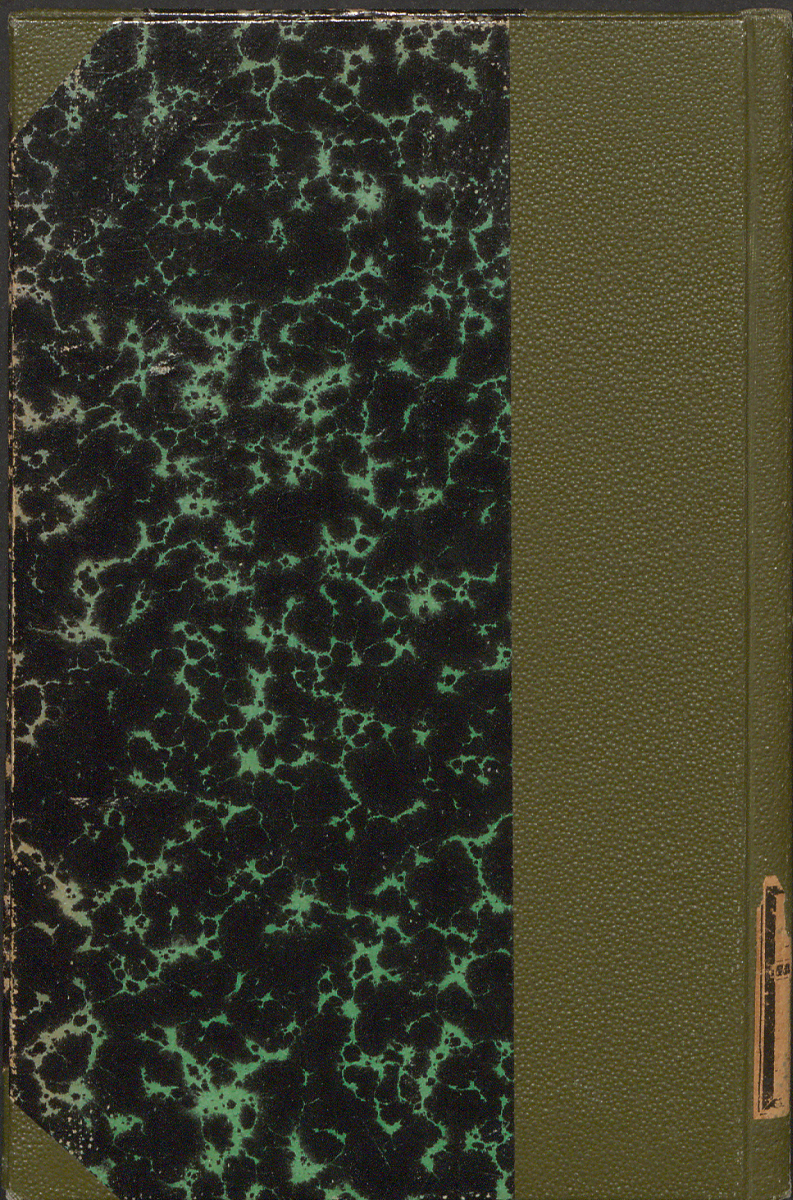
Ταῦτ' ἀγνὸς καθαροῖς δῶρα δίδ
δωσι ΘΕΟΣ

Ἡ σοὶ κόσμος ἄριστος αἰὶ ΧΥΤΡΑΕ-
ΟΣ ἄριστος

Καὶ σὺ ΧΥΤΡΑΕΟΥ κόσμος
ἄριστος αἰὶ.

Ἰωάννης Βρεδλῆρος

ἀμβρυγεύς.

1. 5. 5. 5.

Illi dona
Pene
Nec genus
Emi
Hec vtrius
Et fa
Coniugij
Dul
Sunt bona i
Fit lu
Tēperat v
Et v
Gaudia su
Vinc
Omnia re
Coni
Vnus amo
Vna f
Par ut hor
Et co
Ponat in a
REL

ima donag³ Pallas,
m Penelopesq³ fidem.
c sortis munera desūt,
maxima nosse Deum:
em, regit vna labores,
ospera cuncta timor,
eps & portus & ara,
mera vertat aquas.
atiens fert omnia vir-
bene fertur onus. (tus,
lētia Cynnoma Nardus
ina falerna faui:
tur nostra labore,
us corpora bina queūt.
communia amicis,
est summus amicitia.
na sit vna voluntas
tia, par sit bonos.
nus: commune periclū
p vir mulierq³ ferant.
am sibi pectore sedem
dux monitrixq³ via.
Corda

